

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΙΜΗΤΙΚΟΥ ΤΟΜΟΥ 10ΕΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Β ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Με πάνδημη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η Παρουσίαση του Τόμου της 10ετους Πατριαρχείας της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ του Β, στην Αίθουσα Εκδηλώσεων της Πατριαρχικής Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κρήτης, στο Ηράκλειο, το απόγευμα του Σαββάτου, 27ης Ιουνίου 2015.

Στην εκδήλωση, την οποία παρουσίασε ο Πανοσιολ. Αρχιμ. Μεθόδιος Βερνιδάκης, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, ομίλησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέας, Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και Πρόεδρος της Διοικούσης Επιτροπής της Πατριαρχικής Ακαδημίας, με θέμα: «Θεόδωρος: ο Πατριάρχης της προσευχής και της αγάπης». Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του Μακαριωτάτου, τονίζοντας κυρίως τα χαρακτηριστικά της διαρκούς προσευχητικής αναφοράς του και της ανυπόκριτης προς πάντας αγάπης Του, συνοψίζοντας την μέχρι τώρα πορεία και μαρτυρία του Μακαριωτάτου, από τη Μονή της Αγκαράθου, όπου και υπήρξαν συμμοναστές, έως τον Αποστολικό Θρόνο του Αγίου Μάρκου.

Μετά από την ομιλία του Σεβασμιωτάτου τον λόγο έλαβε ο Πανοσιολ. Αρχιμ. Πρόδρομος Ξενάκης, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, ο οποίος γλαφυρά και με λόγο ζωηρό, παρουσίασε στο εκλεκτό ακροατήριο τον Επετειακό Τόμο της 10ετους Πατριαρχείας του Μακαριωτάτου, κάνοντας αναφορά στην επιμελημένη έκδοση, τα κείμενα των ομιλιών, το φωτογραφικό υλικό, τα οποία συνθέτουν και συνοψίζουν τους Πατριαρχικούς βηματισμούς της 1ης Δεκαετίας Πατριαρχικής Διακονίας στον Αποστολικό Θρόνο του Αγίου Μάρκου.

Την Εκδήλωση πλαισίωσε με βυζαντινούς ύμνους ο Χορός Ψαλτών «Οι Κρήτες Μαΐστορες», καθώς και με Μικρασιάτικα τραγούδια η Χορωδία του Πολιτιστικού Συλλόγου Ν. Αλικαρνασσού «Η Αρτεμισία». Ο Μακαριώτατος αναγνωρίζοντας την προσφορά στο ιεραποστολικό έργο της Προέδρου του ειρηνένου Συλλόγου κ. Ελένης Ασπετάκη, την περικόσμησε με τον χρυσό Λέοντα του Αλεξανδρινού θρόνου.

Την Εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ειρηναίος, οι Σεβ. Μητροπολίτες Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Ευγένιος, Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέας, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος, Γουϊνέας κ. Γεώργιος, Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνός και οι θεοφ. Επίσκοποι Ναυκράτιδος κ. Μελέτιος και Χριστουπόλεως κ. Μακάριος.

Παρέστησαν, επίσης, ο Περιφερειάρχης Κρήτης κ. Σταύρος Αρναουτάκης, ο Αντιδήμαρχος Ηρακλείου, κ. Πέτρος Ινιωτάκης, Άρχοντες του Οικουμενικού και του Αλεξανδρινού θρόνου, Καθηγητές Πανεπιστημίου, Εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, κληρικοί και μοναχοί, η μητέρα, κ. Κλεοπάτρα Χορευτάκη και οι οικογενείς του Μακαριωτάτου και πλήθος ανθρώπων από ολόκληρη τη Μεγαλόνησο.

Την εκδήλωση έκλεισε με την καταληκτική προσλαλιά Του ο Μακαριώτατος εκφράζοντας τις εγκάρδιες ευχαριστίες Του προς όλους και την αγάπη Του προς τον Τόπο που τον γέννησε και τον εξέθρεψε, την ευγνωμοσύνη του προς την Πατριαρχική Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης για τη φιλοξενία της Εκδήλωσης, παρακαλώντας για την διαρκή προσευχή και συμπαράσταση όλων για την επιτυχία του Ιεραποστολικού έργου του Παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής.

Συγκεκριμένα, ο Μακαριώτατος στο χαιρετισμό Του ανέφερε:

«Η αρχή κάθε πατριαρχικής ποιμαντορίας στην Εκκλησία της Αλεξανδρείας, που σκεπάζει πνευματικά με τις φτερούγες της ολόκληρη την αφρικανική ήπειρο, μοιάζει με μια άγραφη σελίδα. Η ευθύνη μεγάλη τόσο έναντι της παρακαταθήκης που κληρονομείς, όσο

και έναντι της προσμονής που διακρίνεις στο πρόσωπο του αφρικανού αδελφού. Η αγωνία ανάλογη με εκείνη του λαμπαδηδρόμου, καθώς εντάσσεσαι στην αδιάκοπη διαδοχή προσώπων και πίστεως που χαρακτηρίζει την Εκκλησία μας Αποστολική. Και προσδοκός να καλύψεις τη δική σου απόσταση αγάπης και ανθρωπιάς με τη δύναμη του ενοικούντος την Εκκλησία Αγίου Πνεύματος.

Καλύπτοντας τη δική σου απόσταση, έχεις χρέος να γλυκάνεις τις πληγές από μια πραγματικότητα δύσκολη, μερικές φορές ακόμη και απάνθρωπη. Έχεις χρέος να κοιτάξεις ευθέως με τα μάτια της ψυχής εκείνους που πέρασαν και διατήρησαν άβυσσος τη φλόγα της Ορθοδοξίας, αν και οι άνεμοι της ιστορίας συχνά φυσούσαν με ορμή. Έχεις χρέος να κοιτάξεις ευθέως με τα μάτια του σώματος εκείνους που, με φόντο τα ερείπια λανθασμένων συλλογικών επιλογών ή διαψευσμένων προσωπικών σχεδίων, αποζητούν την παρηγοριά της εν Χριστώ ελπίδας. Αναζητούν ένα μέλλον, που δεν έχει ακόμη υπόσταση, ωστόσο έχει προορισμό· την Βασιλεία του Θεού.

Το τι έχει ξεκινήσει να γράφεται στη σελίδα της δικής μου πατριαρχικής διακονίας, είναι έργο άλλων να το ιχνηλατήσουν και να το αξιολογήσουν. Αυτό όμως για το οποίο μπορώ να σας διαβεβαιώσω για τα δέκα χρόνια που πέρασαν είναι πως έκανα, με τη βοήθεια του Θεού, ό,τι περνούσε από το χέρι μου για να παραμείνω ειλικρινής με τον εαυτό μου, επιεικής με τους άλλους και αποφασισμένος να ρίξω στην ψυχή των αφρικανών αδελφών τον σπόρο του Ευαγγελίου. Πήρα το ζεμπίλι μου, όπως τότε νεαρός μοναχός στη Μονή Αγκαράθου έβγαινα στον κάμπο, και ξεχύθηκα στο πνευματικό γεώργιο που ποιμαίνει ο θρόνος του Αγίου Μάρκου.

Δεν απογοητεύτηκα μπροστά στις δυσκολίες, ούτε δυσανασχέτησα μπροστά στις αντιξοότητες. Με πραότητα και αποφασιστικότητα πορεύτηκα. Βρήκα συνοδοιπόρους· λίγους αλλά συνεπείς και διαθέσιμους να με ακολουθήσουν στη σπορά. Ο σπόρος προσεφέρθη προς όλους δίχως διακρίσεις, ούτε ως προς την ποσότητα, ούτε ως προς την ποιότητα. Προς όλους αφειδώλευτα, προς όλους με τις ίδιες προδιαγραφές, προς όλους με τις ίδιες προσδοκίες. Σε αυτόν τον αγώνα ο Θεός μερίμνησε, προφύλαξε και μετασημάτισε αστοχίες σε νέες ευκαιρίες. Έστερξε προκειμένου να βρεθεί η ισορροπία ανάμεσα στη βούληση και στις περιστάσεις και πάνω απ' όλα προνόησε, με την άπειρη αγάπη του, προκειμένου να μη σβήσει ούτε λεπτό η φλόγα στο καντήλι της προσφοράς προς τον άλλο.

Επιστρέφοντας δέκα χρόνια μετά στον τόπο, όπου έκανα το πρώτο μου ταξίδι ως Πατριάρχης Αλεξανδρείας, κρατώ στις αποσκευές μου ένα βιβλίο που επιχειρεί να παγιώσει στις σελίδες του στιγμές, αγωνίες, ελπίδες, χαρές και λύπες μιας πορείας που συνεχίζεται. Μιας πορείας που συνεχίζεται με κριτήριο πως ό,τι κάνουμε για τους εαυτούς μας, πεθαίνει μαζί με εμάς· ό,τι όμως κάνουμε για τους άλλους και τον κόσμο, παραμένει αθάνατο. Μιας πορείας πίστης και έργων αγάπης, καθώς 'ή πίστις, εάν μή ἔχη ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν' (Ια. 2,17). Μιας πορείας πίστεως ζωής, καθώς είναι 'δι' αγάπης ἐνεργουμένη' (Γαλ. 5,6). Μιας πορείας που επιχειρεί να μεταπλάσει σε έργο χειροπιαστό την ευαγγελική περικοπή «μή ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδέ γλῶττι ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ» (Α' Ιω. 3,18).

Μιας πορείας που αποσκοπεί να επαναπροσανατολίσει την ανθρώπινη ύπαρξη εν Χριστώ, παράγοντας 'καρπὸν μένοντα' (Ιω. 15,16).

Δείκτες αυτής της πορείας είναι οι Μάρτυρες, Ομολογητές, Ασκητές και Άγιοι Πατριάρχες Αλεξανδρείας που διατήρησαν ανέπαφη την κιβωτό της ελληνορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης, παρά τον έντονο κυματισμό των αιώνων. Δείκτες αυτής της πορείας είναι τα βλέμματα των αφρικανών αδελφών, που παλεύουν να διατηρήσουν ζωντανή την πίστη στην ανάσταση ως δικαίωμα και δυνατότητα. Δείκτες αυτής της πορείας η τιμή και ο λόγος, η πίστη και το φιλότιμο, η ντομπροσύνη και το σπλάχνος, με τα οποία με προίκισε η γη της Κρήτης. Δείκτης αυτής της πορείας η ευχή της μάνας μου, καθώς χανόταν στα χρώματα του δειλινού το καράβι που με έπαιρνε από την Κρήτη

και η ζωή μου ανοιγόταν στα χαρτογράφητα νερά της Οδησού στην αρχή και της Αφρικής αργότερα. Δείκτης αλάνθαστος αυτής της πορείας η ακλόνητη πίστη ότι ο Θεός, που γνωρίζουμε μέσω του Ιησού Χριστού, μας συναντά καθημερινά στην ειρηνική και αγαπητική επαφή μας με τον συνάνθρωπό μας.

Η υπόσχεση που μπορεί να δώσει η χοϊκή μου υπόσταση, που αξιώθηκε να μετατραπεί σε όργανο της θείας Πρόνοιας, σε γραφίδα ταπεινή του βιβλίου της στρατευομένης Εκκλησίας Του, μια και μοναδική. Να εκπληρώσω το καθήκον που περιέγραψε σε μια συνέντευξή του ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές: «Το μοναδικό καθήκον ενός συγγραφέα, η πιο επαναστατική του πράξη, είναι να γράφει όσο καλύτερα μπορεί.» Αμήν!